

A [Face Today](#) éppen belekezdett műsorába szombaton este a Patkóban, amikor feltűntek a téren sétálgató Kistehén együttes tagjai, akiket még a színpadi beállítás, a soundcheck előtt sikerült diktafonvégre kapni. Az [előzetesben](#) a zenekar történetét vázoltuk, most a mostani időkről faggattuk őket, főleg a zenekarvezető-énekes-szövegíró **Kollár Klemencz-Lászlót**

.

Több mint egy éve van együtt ez a felállás, mennyire sikerült összeszoknotok?

Kollár-Klemencz László: Úgy látom, hogy most már nagyon. Nem, volt nehéz összeszokni, mert akik az új Kistehén zenészei, azokkal én már szerettem volna korábban beszélni. Volt egy Melanko formáció, valahogy sok helyen láttam játszani a Bujdosót (a zenekar gitárosa – szerk. megj.) és nagyon szerettem volna velük dolgozni. Én tovább szerettem volna lépni, kicsit már ragadós volt az a stílus, meg az a világ, minden, ami abban volt.

Mennyire lehetett levetkőzni ezt a lakodalmas alterockot?

K. K. L.: Tulajdonképpen érdekes dolog ez: azt hiszem, hogy fontosak a dalok, hogy eleve a dalban legyen valami, de igazán a legfontosabb az, hogy kik adják elő, és hogyha az hitelesen van előadva, akkor gyakorlatilag egy ember keze alatt válik, érik valamivé, élettellivé. Én azt gondoltam, hogy a Szájberggyereket ez a formáció már nem fogja játszani – azt, hogy bizonyos dolgok bele fognak ebbe férni, de bizonyos régi dalok, például a Szájberggyerek nem. És teljesen rácăfolt ez a zenekar – játssza a saját Szájberggyerek-verzióját.

Ez azt jelenti, hogy a 2010 januárja (ekkor alakult át a Kistehén zenekar – szerk. megj.) előtti dalok is működnek ezzel az új formációval.

K. K. L.: Igen. Vagy az volt az út, hogy egyáltalán nem játsszuk a régi dalokat és csak az újakat játsszuk, mert az új dalok rockosabbak, súlyosabbak, komolyabbak, másabbak, másfajta a hozzáállás is. Vagy ez van – és ez nagyon radikális váltás. De közben meg én szeretek a régi dalokból is sok mindent. És akkor az lett valahogy a természetes, hogy bizonyos dalokat játszunk ugyanúgy, mint régen játszott a Kistehén és szeretünk játszani, egyáltalán nem idegen a programban.

Szerves része, mert ez a zenekar magáévá tette a régieket is – ezek nem mind úgy szólnak, ahogy régen, hanem ezeknek az embereknek a felfogásában, ahogy ők látják. Nekem a régi dalok sem maradtak ott, ahol voltak, előre tudtak lépni, több dologgal tudtak megtöltődni. Nekem már fárasztóak voltak, de valahogy így újra lettek teremtve.

